

STOWARZYSZENIE GEOPARK WIELKOPOLSKI

Nadrzędnym celem Stowarzyszenia jest dążenie do utworzenia geoparku obejmującego wybitne walory przyrodnicze i kulturowe środkowej Wielkopolski. Cel ten jest realizowany poprzez szerokie wspieranie edukacji mieszkańców regionu i Polski, prowadzenie działalności naukowej, inicjowanie działań ochronnych obszarów i obiektów szczególnie cennych przyrodniczo i kulturowo, rozwój nowych form turystyki, sprzyjających tworzeniu rynku geoproductów regionu i rozwoju usług turystycznych oraz promocja przyszłego geoparku w Polsce i za granicą.

Formami realizacji celów są między innymi: organizowanie konferencji, warsztatów, prelekcji, spotkań naukowych oraz edukacji szkolnej, prowadzenie działalności informacyjnej i promocyjnej, wymiana informacji, wiedzy i doświadczeń między organizacjami ekologicznymi, współpraca z innymi instytucjami, w szczególności administracją, samorządem, lokalnymi grupami działania, biznesem, placówkami akademickimi i szkołami.

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

ADRES

Stowarzyszenie Geopark Wielkopolski
ul. Bogumiła Krygowskiego 10
61-680 Poznań
wielkopolskaglacjalna.pl

SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI

e-mail: wielkopolska.glacjalna@gmail.com
tel. +48 602 713 998

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

SAMORZĄD
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIE

Projekt

***W poszukiwaniu unikalnych elementów krajobrazu
przyrodniczego i kulturowego: aktywizacja lokalnej
społeczności wokół georóżnorodności na obszarze LGD
Trakt Piastów*** realizowany w ramach Programu Fundusze
Europejskie dla Wielkopolski 2021-2027 (FEW)
współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu
Społecznego Plus (EFS+)

Wartość projektu: 459 885,31 PLN
Kwota dofinansowania: 436 701,31 PLN
w tym ze środków europejskich: 367 908,24 PLN

Opis
geostanowiska

GEOSTANOWISKO 5

DOLINA CYBINY

TEMATYKA

Rzeźba fluwioglacjalna związana z erozyjną działalnością wód roztopowych płynących wzdłuż czoła lądolodu (proglacjalnych).

Przykład wpływu procesów glacialnych na kształtowanie się charakterystycznej, schodkowej sieci hydrograficznej w tej części Wielkopolski.

CHARAKTERYSTYKA

Odcinek doliny marginalnej, odprowadzającej wody roztopowe z czoła lądolodu, w obrębie tworzącej się pobiedzkiej moreny czołowej. Dno doliny niewyrównane z przewyższeniami oraz podmokłymi obniżeniami i jeziorami wytopiskowymi (po bryłach martwego lodu). Współcześnie wykorzystany przez Cybinę, prowadzącą swoje wody do doliny Warty.

LOKALIZACJA

Obszar pomiędzy miejscowością Góra na wschodzie i Biskupicami na zachodzie. Geostanowisko w postaci dwóch punktów widokowych i trasy rowerowej.

PROPOZYCJA ZWIEDZANIA

Punkty widokowe:

1. [Na krawędzi doliny w Biskupicach](#)
2. [Na krawędzi doliny w Jankowie](#)

Ponadto [trasa rowerowa](#)

OPIS I MAPA W INTERNECIE

Pkt widokowy 1

Pkt widokowy 2

Trasa rowerowa

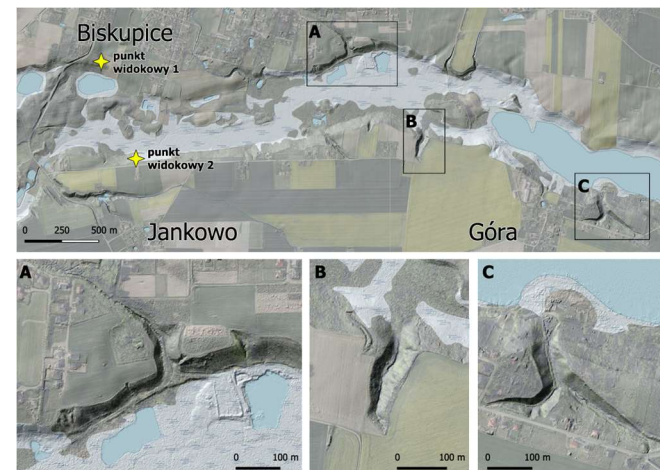
DAWNA DOLINA PROGLACJALNA

Ostatnie zlodowacenie pozostawiło unikalny układ rzek na Nizinie Wielkopolskiej. Prawie wszystkie mniejsze i większe ciek wodne posiadają dwa mniej lub bardziej wyraźne odcinki: równoleżnikowy i południkowy. Dotyczy to także wszystkich polskich rzek na zachód od Wisły. Naturalnym kierunkiem spływu wody w Wielkopolsce jest kierunek północny. Jednak w trakcie recesji, czyli zaniku ostatniego lądolodu rzeki natrafiały na przeszkodę w postaci samego czoła lądolodu albo moren czołowych. W związku z tym rzeki proglacjalne odpyływały na zachód i szukały miejsca do przebicia się przez tworzone sukcesywnie formy lodowcowe. Po ich pokonaniu płynęły ponownie na północ aż do następnej przeszkody i tak proces zmiany kierunku powtarzał się wielokrotnie.

Dolina Cybiny rozciąga się na długości kilkunastu kilometrów, stopniowo rozszerzając się ku zachodowi. Wysokości terenu wahają się od około 100 m n.p.m. na wysoczyznach morenowych, stanowiących krawędź morfologiczną doliny, do około 74 m n.p.m. na poziomie lustra jeziora Góra. Na stosunkowo stromych zboczach wykształciły się liczne, głęboko wcięte parowy o szerokości do 20 m, miejscami wykorzystywane jako trasy piesze (ryc. po prawej, fragmenty A, B, C). Ich ściany osiągają lokalnie do 10 m. wysokości, co sprawia, że są jednymi z bardziej wyrazistych form rzeźby w tym obszarze.

Nazwa Cybina prawdopodobnie pochodzi od prasłowiańskiego rdzenia tib- oznaczającego bagno lub błoto (pierwotnie Tibina). Rzadziej wiąże się ją ze staropolskim słowem „cyby”, odnoszonym do „kóz” lub „długich nóg”, co mogłoby nawiązywać do przebiegu rzeki.

Mapa doliny Cybiny na odcinku Góra - Jankowo

Dno doliny Cybiny na tym odcinku pozostaje w dużej mierze otwarte i niemal bezleśne, a krajobraz kształtują siedliska bagienne i nadrzeczne. Ze względu na wysoką georożnorodność obszaru występuje tu wyraźna mozaika środowisk – od wód płynących i jezior, przez torfowiska i podmokłości, po łąki i fragmenty lasów. Dno doliny oraz płytkie brzegi jezior są pokryte szuwarami, a miejscowo na krawędziach doliny i wyżej zlokalizowanych terasach kemowych tworzą się olsy i łęgi - mokradłowe lasy olchowo-jesionowe oraz zarośla wierzbowe i wierzbowo-topolowe. W wolnych od drzew fragmentach spotkamy łąki trzęślicowe i turzycowe, ekstensywnie użytkowane łąki świeże, nadrzeczne ziołorośla oraz ciepłolubne murawy napiaskowe i kserotermiczne. Zróżnicowanie siedlisk sprzyja bogactwu fauny. Wśród płazów można napotkać kumaka nizinny, traszkę zwyczajną i grzebieniastą oraz ropuchę zieloną. Występują tutaj ptaki wodno-błotne – czaple, żurawie, perkozy, błotniaki czy zimorodki – a wśród ssaków zauważalna jest wydra czy bóbr europejski. Występują także rzadko spotykane ślimaki: poczwarówka jajowata i poczwarówka zwężona. Bogactwo tych siedlisk i gatunków wskazuje na wysoką wartość przyrodniczą doliny, wynikającą z zachowania naturalnych ekosystemów rzecznych i mokradłowych.